

الله اکبر

در حیثیت ایران از هر عامل مؤثر تر بود

﴿ متفکرین غربی بالغوهای غربی تغییر و تحولات جهان را بررسی می‌کنند و سرانجام به نتایج غلطی می‌رسند . ﴾
 ﴿ مارکسیستها نیز حرکت جوامع را تنها از دید محرکهای مادی و اقتصادی نگاه می‌کنند و به نیزه‌ی اختیار گروههای بیدار توجهی ندارند . ﴾

« رضا آراسته دکتر روانشناسی که صاحب تالیفات و مقالات متعدد به زبان انگلیسی و فارسی می‌باشد در سال (۱۹۵۱) به آمریکا آمد و از همان هنگام ، بعنوان مشاور در مدیریت و نیروی انسانی به همکاری « برینستون » پرداخت وی در عین حال سمت استادی در دانشگاه تهران را نیز داشته و با دانشگاه « جورج واشنگتن » نیز همکاری دارد . دکتر « آراسته » بعنوان بنیانگذار تحلیل « روان - تمدنی » معتقد است که تجزیه و تحلیل کردار انسان از این دیدگرای مطالعه علمی کلیات رفتار آدمی ، یک امر ضروری است . مطالعه زیر تجزیه و تحلیلی از حوادث انقلاب ایران است و نظریه تحلیل « روان - تمدنی » دکتر آراسته را در این زمینه نشان می‌دهد . » مکتب اسلام

* * *

انقلاب آزادی و اسلامی ایران از دید نظریه‌های غربی که ممکنی بر قالب‌های انسان عقلی قرن نوزدهم و انسان مادی قرن بیستم است قابل توجیه نیست.
اصول ایران شناسان خارجی مخصوصاً آمریکائی و انگلیسی بالگوهای خاصی که مولد تمدن غرب است خود را مجھز می‌کنند و بعد به جوامع آسیائی و آفریقائی می‌روند و در آن جوامع، بنابراین نه تحقیق، چیزی نویسند.

همین افراد چون میزانی برای خواندن آثار و علائم تمدنی و حرکات نامرئی تمدن دیگری ندارند از درک واقعیت اجتماعی آن مردم بدور می‌افتد، از طرفی چون غرق در میزان‌های خیالی جامعه خود هستند و از مقدمات جامعه شناسی غربی مدد می‌گیرند و نتیجه‌گیری می‌کنند که در فلان جامعه، طبقه متوسط هنوز قدرت پیدا نکرده است و یا احزاب مشکل سیاسی، هنوز بوجود نیامده، پس خطر تغییرات انقلابی را باید انتظار داشت.

«ریچارد کاتم» استاد پخش سیاست دانشگاه «پتسبرگ» که سرآمد اینگونه نویسنده‌گان است و کتابی درباره ملت در ایران نوشته است مثلاً یک کلمه در این کتاب از فعالیت «سیا» در ایران در دوره سقوط مصدق نمی‌نویسد. گرچه نویسنده‌گان اصیل دیگری مثل «پیتر لیون»، در شرح زندگی «هر زیدن آیزنهاور» به تفصیل از این موضوع بحث می‌کنند و آنرا یکی از بزرگترین جرائم سیاسی در تاریخ آمریکا می‌خوانند «کاتم» بعوض اینکه این عامل را تشریع کند و بازمحدودیت‌های اقتصادی که اروپا و آمریکا برای ایران پس از ملی کردن نفت بوجود آوردند صعبت کند بعث طبقه متوسط و سرانجام اختلافات گروهی را عامل مؤثر سقوط مصدق یاد موفقیت جنبش اصیل آزادی ایران می‌خواند و یا «جیزیل» استاد دانشگاه «تکزاس» که سالها مشاور دربار ایران بود گرچه علت اصلی را وجود دیکتاتوری دوره سیاه می‌داند ولی هیچ سخنی نمی‌گوید و در عوض تشکیلات خاطری که آن دوره سیاه بوجود آورد و انقلاب سفید دوره دیکتاتوری را با هم مطالب جنبش‌های ایران می‌خواند، ماین عقاید مربوط به رشته‌های محدود علوم سیاسی غربی را در توجیه نه تنها تمدن و جامعه ایران بلکه در تفسیرهای جوامع، نارسا می‌دانیم، این نظریه‌ها حتی برای جامعه امروز خوب هم ناقص است.

از نظر ما، نیروی ناخودآگاه عمومی زاده تمدن جوامع، در تغییرات سیاسی و اجتماعی کشورهای اسلامی، بیش از هر عاملی مؤثر بوده است و بنابر همین اصل بیش بینی می‌کنیم که بیداری اصیل جوامع اسلامی در دو دهه آینده یکی از جنبش‌های جهانی را در جهان سوم بوجود خواهد آورد.

برخلاف این نوآموزان غربی مارکسیستها برخلاف آنچه می‌دانید جنبش‌های انقلابی را از طریق رشد وسائل تولید و اختلافات طبقاتی و یگانگی کارگران، از خود و جامعه و نفع-بهرستی سرمایه داران و بی‌عدالتی اجتماعی را در توزیع تولیدات می‌دانند. همین گروه معتقدند

که تشکل کر گرسانجام طبقه معتبری در مقابل بورژوازی بوجود می آورد که موجب تغییرات اجتماعی می گردد ، این نظریه هم مارا قانع نمی کند چه نه تنها در دوره پیداری قبل از جنبش تاریخی، چنین چیزی وجود ندارد بلکه گروههای پیدار تحت نیروی اختیار ، می تواند عمل کند و به رجهتی پیش روند. اصولایش از محركهای مادی و اقتصادی ارزشها دیگر وجود دارد که می تواند جامعه را به حرکت درآورد. انقلاب اخیر ایران از ارزشها خارج از سیاست، انسادی الهام گرفت ارزش کلمه «الله اکبر» در این جنبش بسیار پر ارزش تر از ارزش مادیات بود.

این دونظریه تغییرات اجتماعی یک پهلوهستند هردو وجه مشترکشان عقل خشک است. عقل یکی از بهترین جنبه های وجودی انسان است ولی همه آن نیست ، عقل زاده روابط انسانها و تمدن است ولی نیروی زیستی وجودی ، امری طبیعی است. این نظریه ها همچنین متکی بر نظریه نارسانی است که از زمان اسطو مطرح شده است و آن اینکه انسان را حیوانی اجتماعی و سیاسی می خواند ماین دو یا یک نظریه غرب را برای تحلیل تغییرات جوامع انسانی کافی نمی دانیم از نظر ما قبول فرضیه انسان محدود به تاریخ و اجتماع فرضیه ناقص و پراشتباهی است. انسان را باید از دید اولین پیداری او که قرنها قبل از بروز تاریخ اتفاق افتاده است دید غرض از اولین پیداری زمانی است که انسان وحدت ناآگاهانه خود را باخت و از طبیعت جدا شد .

ایرانیانی که اشعار مولوی را در سر آغاز مثنوی پیدارند در فهم این معن مشکلی ندارند غرض از پیداری اول؛ لحظه جدائی ماست آن لحظه ای که مارا از «نیستان» خاموشی و خوشی ناآگاهانه بریدند یا بعبارت دیگر وقتی که از بیوت پیرون افتادیم و بخود آمدیم و حال فراق، بما دمت داد از آن لحظه فراق اگر انسان ماخانواده ، گروه اجتماعی و جامعه تشکیل داده یا عاشق کار و آفرینندگی می شود و یا بت می سازد و بت شکن می شود تابه خدای واحد پی برد برای بازگشت بحال وحدت است .

طبق این نظریه جامع ، انسان را باید از فرضیه (روان - تمدنی) مورد بررسی قرارداد و از ابتدا اورا موجودی روانی و دینی شناخت چون بالنظره چنین است . نیروی گرداننده چرخهای تاریخ و اجتماع و فعالیت های تمدن و خلق از همین نقطه عطف که انسان را موجودی روحی کرد شروع می شود . اینک طبق این نظریه موضوع وحدت ملی ایران و انقلاب اسلامی اخیر را توجیه می کنیم .

بعضی از محققان غربی که بستگی بدانشگاههای داشته اند که سالها میلیونها دلار از دولت های ارتیگاری پنجه سال اخیر گرفته اند برای اینکه مقدمات اخذ بودجه پیشتری را فراهم کنند تاریخ ایران را از دید تصور شاهنشاهی قرون قبل از اسلام دیده اند و مکتب اسلام

الغلب نوشتهدای خود را صرف آن نموده اند که ثابت کنند که تصور شاهنشاهی که برای آن زمان لازم بود برای قرن بیستم هم لازم است !.

الغلب این نویسنده‌گان مثال می‌آورند که در دوره هخامنشی بیست و هشت اصل (ساتر) وجود داشته است و همین نوعه اداره ، مستلزم تصور شاهنشاهی بود این نظریه گرچه از لحاظ اداره امور دولت مرکزی هم وجود داشت دلیلی برای وحدت ملی پذیر نمی‌دهد و پرازاشتباه است .

ابن‌گونه نویسنده‌گان فرست جویا برای دلخوشی دستگاه کتاب می‌نوشتند ، یا ناگاهانه تحت تأثیر تصویرات غربی ، باز عامل هستی بخش مردم و جامعه را وسائل فرمها خارجی می‌دانستند .

برای توضیح بیشتر بدنیست حتی مثالی از دوران قدیم بیاوریم و تصور داریوش اول را بررسی کنیم یکی از ملاحت‌های قدرت داریوش اول ، تصور شاهنشاه بود !، ولی این تصور نسبت به عوامل دیگر ناچیز بود . برای داریوش نیروی مهم تراز ارش نیروی دین زردشت بود که آنرا برای تسخیر روحیه ایرانیان در همه مراسم بکار می‌برد و قدرت خود را میدیون آن می‌دانست همه جا خود را بانیروی خلاقه «اهورامزدا» یکی می‌کرد و خود را خداهای معرفی می‌کرد به عبارت دیگر داریوش و اطرافیانش می‌دانستند که نیروی دینی و اثر و جدای ناگاهانه آن اگر بیاری نیروی جسمی وقدرت مرکزی نیاید اساس قدرتش در هم بربزد . علاوه بر این برای ملل تابعه غیر زرده شستی ، نابغه دوره سیاه از سواک استفاده نمی‌کرد (گرچه جاسوسان تربیت شده داشت) بلکه از یک طرف سعی می‌کرد در قلب آنها از طریق شرکت مراسم دینی و تمدنی آنان شرکت کند ، از طرف دیگر تصویرات قدرت برترین را از طریق فعالیت‌های سالیانه مستحکم کند کسانی که حجاره‌ای جلو پاکان تخت جمشید را تجزیه و تحلیل کرده‌اند می‌توانند به این گفته بهتری برند . گرچه داریوش تلویزیون و رادیو و دستگاه عظیم تبلیغات نداشت ولی نوعه تبلیغات عملی ، بوجود آورده بود که ملل تابعه را جلب می‌کرد عکس این حال را در دوره قبل از حمله اسکندر و یا قبل از ظهور اسلام در دوره بیزد گرد سوم می‌بینیم .

نگارنده معتقد است که در دوره قبل از اسلام مانند سال گذشته در ایران مردم آماده بودند که خود را زدیکتاتوری فرسوده و بی‌حاصل داریوش سوم نجات دهند چه از دوره خسرو برویز و حضرت محمد کم مردم بوجود اصول آزادی بخش و دموکراسی اسلام بی برده بودند . دین زرتشتی و دیگتاتوری شاهنشاهی هردو در عمل قدرت درونی خود را باخته بودند و مردم آماده کسب آئین نوی بودند .